

Divoká kachna otevře sezonu nových premiér

Inscenace **Divoké kachny**, hry klasika moderního dramatu **Henrika Ibsena**, zahájí **Rok divokých smíření** v Komorní scéně Aréna. Premiéra tohoto dramatu se stane prvním novým titulem letošní sezony.

Divoká kachna tak bude teprve druhým Ibsenovým titulem v historii Komorní scény Aréna. Tím prvním byly Přízraky, které měly v režii šéfa činohry NDM Petera Gábora premiéru v březnu 2014.

K režii Divoké kachny byl přizván představitel mladé režisérské generace **David Šiktanc** (1987, vnuk básníka Karla Šiktance), který zde v předloňské sezóně inscenoval Brechtova Baala.

Divoká kachna je dnes mnohými považována za Ibsenovo nejlepší drama, ale nebylo tomu tak vždy. Ibsen si hru začal promýšlet v Římě mezi roky 1882-1883 a definitivní verzi dal do tisku v roce 1884. Premiéra se konala 9. ledna 1885 v Národním divadle v Bergenu a pak následovala „skandidávká“ uvedení v dalších městech. Obecenstvo bylo vesměs zmateno, nerozumělo směšnosti hrdinů hry a marně v nich hledalo životní vzor. Ani evropské premiéry nedopadly o mnoho lépe. Jedním z mála kritiků, kdo se hry zastal, byl G. B. Shaw, který ocenil kontrast mezi komickými situacemi a trapným ideovým tápáním postav, jež je rovněž zdrojem groteskně pojatého humoru. Většina kritiků ale shledávala hru truchlivou, misantropickou a přinášející beznaděj.

Pohled představitel dnešní mladé režisérské generace na Divokou kachnu je ale diametrálně odlišný:

„...já tu hru беру víc jako text před-expresionistický než realistický (...) provedli jsme razantní zkrácení, děje jsou tudíž rychlejší než u striktně realistického dramatu. A kdybychom hledali jen ten čistě realistický základ, tak se z toho stane tíživá tragédie, přičemž ta hra je napsána jako dost brilantní komedie. A to je také důvod, proč byla reakce diváků při prvních uvedeních tak problematická,“ říká režisér David Šiktanc.

A podobně text vidí i představitel jedné z hlavních rolí, herec Josef Kaluža:

„...zjišťuji, že to byl docela veselý autor, jen si nebral servítky, a že příběh Divoké kachny je spíš tragikomický než tragický. To tragické na něm je, jak jeho postavy jednají hloupě a to komické na něm je, jak hloupě jeho postavy jednají! Tak snad se nám tu hymnu psychopatů podaří naplno rozeznít,“ čímž naráží na poznámku, kterou na první čtené zkoušce hru charakterizoval dramaturg Tomáš Vůjtek.

Divoká kachna je příběhem rodiny Ekdalových, kteří si nesou jisté společenské poznamenání z minula. Navíc se otec rodiny Hjalmar Ekdal (Josef Kaluža), prostřednictvím přítele z mládí, dozví jisté skutečnosti, které otřesou jeho životními jistotami. A díky jeho neschopnosti postavit se životu zpříma, být autentický, nakonec dojde k tragické události. „*Ta hra je o*

pátrání, co je životní pravda a co životní lež. Kdy ještě autenticky žijeme a kdy už se obklopujeme různými formami vycpávek a clon, které před sebe stavíme, a které jsou nám často obranou či výmluvou před skutečností. (...) A Divoká kachna nádherně mapuje, proč lidé utíkají od skutečnosti a jaké to může mít důsledky. Tematizuje ne zcela autentický vztah člověka k vlastnímu životu,“ objasňuje režisér David Šiktanc.

V inscenaci se vedle herců Komorní scény Aréna jako Josef Kaluža, Michal Čapka, Vladislav Georgiev, Tereza Cisovská, Zuzana Truplová, Alena Sasínová-Polarczyk, Petr Panzenberger a Šimon Krupa, objeví také hostující Kostas Zerdaloglu, člen činohry Slezského divadla v Opavě. Ten se na prknech KSA pohostinsky objevil již několikrát, naposledy před pěti lety v inscenaci hry Michala Langa Dávníkové.

Autorem scény je Nikola Tempír, kostýmy jsou dílem Juliány Kvíčalové, hudbu složil Ondřej Švandrlík.

Premiéra Divoké kachny bude tradičně v sobotu 22. října 2016 v 18:30 hodin.

Alice Taussiková, PR KSA